

של ביג'י וחוג מרעיו. שהיו הצד המואשם בפרשת החסיסה. התוכנית של ביג'י היתה גאונית בפשטותה. בחודשים הקרובים תתרכז המדינה כולה בחגיגות שנת-העשור. המדינה תוציא סכומים אדירים מכלסי שלם-המסים כדי להתאדר להלכה את שם המדינה, ולמעשה את שם הממשלה. שהוא שמו של דוד בן-גוריון. במשך חודשים ארוכים יהיה כל מנג'ון המדינה עסוק במאמץ יחיד-מינו של פולחן אישי ופיוור פרחים לדוד בן-גוריון, בונה המדינה, מקבץ פזירי ישראל, מנצח מלחמות זה-ל ומתכנן מערכות-ישראל.

שום מפלגה מספלטוג המדינה לא תוכל להתנגד לפולחן זה. מבלי שתוציא על עצמה שם של מחבלת בטובת המדינה. בששית החיידים, ובבטחון המדינה עצמה. מנתועת החרות ועד מפ'ם. יבמאמץ יחיד-מינו של בקריאות, גם אנחנו, כשכל אחת תרצה להוכיח שלא רק ביג'י לבדו הקים את המדינה, אלא שגם הוא תרמו תרומה כל שהיא. אולם ביג'י יישאר בכוכו, האיש על הסוס הלבן, משכמו ומעלה גבוה מכל המפלגות.

תותחים ואקדח-פורים. הרעיון היגאוני של ביג'י הוא לצרף את מערכת הבחירות ישר למערכת שנת-העשור. מבלי לתת לאיש להיגוש ולעבר לפסים אחרים, יתמוג האקדור האחרון של מנג'ינת-ההלל של העשור לצליל קריאות-ההיד למב' בחירות. אזרחי ישראל יצמדו לקלפי כאשר באזניהם עדין יהיו קריאות-ההיד למב' היג הכליכול של האומה.

שום מפלגה לא תספיק במצב זה לעבור מאזריה של בושם פטרויטי לית של אב'ק שפיה. הרעמים הגדולים שלהם יצלצו כיריות אקדחים רים, לעומת רעם התותחים של זה-ל ביום-העצמאות העשירי. יתכן כי גם במצב זה לא יעלה כוחה של מפא"י בכנסת במידה רבה. אולם הפחד של עסקני מפא"י מפני התמוטטות גדולה. בנוס' חילופי-המשטר בקנאדה, ימוג מפא"י תוכל לשמור על כוחה, אולי בניוני שנים-שושה קומות לחיוב או לשלילה.

ג'ירג'יטמו מפלגתי. כדי להכריז על בחירות בשלהי קיץ 1958, היה צורך ב' משבר גדול - ובהרכבת ממשלה חדשה שתבסס על רוב זעיר, שהשא מראש אופי של ממשלת-מעבר. ממשלה זו תכל להיות מורכבת ממפא"י, כל הדתיים והפרוגרסיביים, שיש להם יחד 62 קולות מתוך 120, מלבד קולות ערביי מפא"י.

צב ממשלה כזאת יוכל ביג'י לדרוש ב' מצפון שקט את פיוור הכנסת בהודמנות הראשונה - היינו מיד אחרי ומ' חגיגת העשור - ועוד להישאר בעיני הבוחרים כאיים הנאלץ להיכנע למצב שנוצר באשמת אחרים.

אולם איך אפשר היה ללכד את מפלגות הפועלים בצירה שלא תשחיר את פני מפא"י? במשך שנתיים אמרו הליצינים שאבשר להר' ציא אותן מן הממשלה רק בעזרת בול' דוור. אולם ביג'י הוא אמו, שאינו נזקק לכוח הנס בטכסיסיו המפלגתיים. כמו אמן ג'ורג'יסטו יפאני, החליט לנצל את התנופה של יריביו כדי להפילם.

כל מספר זוכת. המלכות הוכנה לפי מיטב כללי המקצוע. הרקע היה צריך להיות בטחוני, כי בשטח זה ביג'י הוא המלך. הוא היה צריך לחסום בפני יריביו כל דרך של סיגנה ממשית, אך להשאיר בטניהם את הפיתוי לזחילה על ברכיים, וגם זאת ללא תועלת.

איש אינו יכול לדעת באיזו מידה היתה באמת גבינה במלכת הגרמנית. ביג'י הר' דיע כי אישיות דגולה (ששמה פרסם בריים בחוץ-לארץ, אך לא ניתנה לפירסום בארץ) תשע ל'רמניה כדי להשיג נשק חדיש, מטוג חשוב ביותר. אמנם, אין לגרמים נשק זה, וקשה לתאר כיצד היו משיגים אותו. אולם נשק זה הספיק כדי לקטול את שותפי ביג'י.

אחדות-העבודה נכנסה למלכות, הדלישה את הענין לעתונות (העולם הזה 1056). ביג'י קסן מיד על המציאה. עתה יכול היה להוסיף כמגן בטחון ישראל ושומר טובת הכל'ל, נגד פוליטיקאים חסרי-מצפון ונטולי אחריות.

באותו רגע הציג ליריביו דרישה אולטימטיבית, שמירושה היה למעשה: לקנות את המשך קיומה של הכנסת (הקואליציה) ל' משך שנתיים, תמורת ויתור מוחלט מראש

• שם סולקה מפלגת-השלטון הליברלית מן השלטון אחרי דור שלם של רוב מוחלט בפרלמנט. אך ורק כתוצאה מרצון הבוחרים בשינוי כלשהו. לקח זה עשה רושם מוכח מאז בספא"י, עדר ריניס רחבים בצמרתה.

על כל נשק בבחירות הבאות וכיעה מוח' לטת לדיקטטורה האישית של ביג'י. אחרי שפתח את המלכות, ישב ביג'י וחיכה בשקט. אילו קיבלו יריביו את הי דרישה, היה כראוי לו לוותר על הבחירות המוקדמות. ואילו סירבו, שפיל' היתה זאת הגרסה בה כל מספר זוכה.

כור' לזולת. מפ'ם, ואחריה אחדות-העבודה, נאלצו לדחות את האולטימוסום. הן לא היו מאושרות, אולם לא יכלו לחתום מראש על כתב-פיט רין סרמנטטי. שהיה מופקד ביד ביג'י, לשם הפעלה בכל רגע שיראה לו מתאים ביותר. הקואליציה התי פוצצה.

כך הוברר השבוע כי העוזר לכרות בור לזולת, סופו ליפול בו. במשך שנתיים שתקן מפ'ם ואחדות-העבודה כאשר ביג'י ניצל לרעה את נימוקי הבטחן כדי לתאר את כל אוביבו כמרגלים, סוכני-אויב, בעל-מחשבות ומחבלים-בבטחון. מפלגות-הפועלים נתנו יין בשקט למשך זה, בהיותן בטוחות כי בהן לא תפגע הרעה. השבוע מצאו את עצמן בתפקיד השחור של בוגדים, מגלי סודות לא יב, הורסי זה-ל ומזיקי-בטחון. הגיליוטינה הבנגוריונית ערכה גם אותן.

בעקבות אכזרית, הופעלו נגדן כל הי מכשירים אשר ב'ג'וריון עיצב וריכז אותם בידיו במשך שנים, בעזרתן הכעילה. היד השחורה של קבוצת-המנהלים ירה על פור'

זה דיון על בעיות מיסכמות, שלובנו כהלכה. **מחר השנתיים.** מאז הועידה הקודמת של מפ'ם, שערכה אף היא בחיפה, ב' 1951, חלו שינויים רציניים מאד במפלגה. סיעת השמאל של סנה הוצאה ממנה, אחדות-העב וזה חזרה להיות מפלגה עצמאית. אולם לא רק במבנה הפנימי השתנה מפ'ם. השקפתה הפוליטית עברה אף היא כמה ועד זועים יסודיים.

מפ'ם של 1951 הודתה באופן מוחלט ועיחר עם ברית-המועצות. אולם מאז, נערכו משפט פראג והועידה ה' 20 של המס'גה הקומניסטי של ברית-המועצות, ומפ'ם מגיירה את עצמה כיום כסוציאליסטית בלתי תלויה. היא מתנגדת לשליית ה'פשה-פרט במסטר הסובייטי, לפער בין שכבות הפוע'רים עלים לבין המנג'ון הקומוניסטי, תוקפת את המדיניות הקולוניאלית של מוסקבה ודורשת זכות עליה ליהודי רוסיה. שיטו, אשר ב' שעתו גונה על ידה כבגד בעולם המהפכה, נראה עתה בעיניה כמציב דוגמה ומורה דרך.

את השנתיים שיטבה מפ'ם בקואליציה הממשלתית, ניצלה לעבודת-נמלים פנימית ארגונית ורעיונית. ה'הודות ל'ש תיים אלה אנו יכולים להתייצב כיום כמפלגה מאוחדת ומבוססת, הסביר חבר מרכז המפלגה הי שבוע. אולם עבר הישג זה היתה מפ'ם

ציתם הציגו את עצמם כמשרתים את הש.ב. בצורה זו או אחרת, היו טענותיו של אר' רת מוזרות במקצת. אם אין בכלל ש.ב., שאל אחד ממבקריו הקבועים של המשפט, כיצד בכל זאת באו לכאן כל אנשי הי ש.ב.?"

שרד ורצח ברשות. אדרת צוק, גם הוא וגם התובעת מרים בן-סרת, יצו בו בירור כי במדינת ישראל אינו קיים שום חוק חקוק, הנתן כמכות לאיזה שהוא מר ש.ב., או כל כניו דומה אחר. מחוסר חוק כיה, במקביל לפקודת המשטרה המ'וטורית משנת 1926 לפיה פועלת משטרת ישראל, אנשיה עוצרים אזרחים, מניעים פשעים ומ'עידים בב'ת-המשפט, לא יוכלו בתי-המשפט להכיר באנשים שהציגו את עצמם כעובדי הש.ב. ושייחיו, בתור שבלה.

אדרת לא סמך רק על ה'ענות המשפ'טיות, אחרי שניתח במשך יום שלם את היכחותיו כי הש.ב. אינו קיים כלל מבחי' גת בית-המשפט. ומשום כך אין כל ערך לעדויות העדים שהתיימרו להיות שליחיו, ניגש לנתח את עדויותיהם בזו אחר זו. החשוב בעדי התביעה היה הפרובוקטור דניאל זרניצקי, שליח הש.ב. למחת'ת, ש' התפרסם כמי שהביא את זאב א'קשטין ל' שורות הש.ב. עודד את ח'רו לשגר מצצת תופת לדי'ר שמחה לב (העולם הזה 1040)

ביג'י נכנס* - קטל את השותפים

הודה בעצמו כי היה מבצע מעשי שיד ורצח. אם הממונים עלי היו מרשים זאת. זרניצקי הוא שקרן, טען אדרת בהציגו בפני בית-המשפט שורת עובדות המעידות על אופיו המפוקפק של עד התביעה הראשי. זהו אדם המוכן לכל מעשה תועבה. שקר אינו נחשב בעיניו.

תורת הבישול. לא הביאו שום הר' כחות נגד חירותי, אמר אדרת. הקצין אהרונ' הבטיח כבר בתק'רות הראשונות נגד לבשל לו דייסה, והוא עשה זאת. לא לא היתה מחתרת וממילא גם חירותי לא היה יכול להיות מנהיגה.

לעזרתו גייס אדרת את השופט העליון האמריקאי ג'קסון, שקבע באחר ממשקל-דינו המפורסמים: כשאין הכות ממשיות ל' קשר, מביאה התביעה עדויות אחרות, שלא לענין, ויוצרת הודג'פודג'. בעזרת ההודג' סודג' היא רוצה להשיג על המ'שעיים סע.תי כל הזמן, סיכם אדרת, כי ההר' כחות שהתביעה מביאה אינן לענין אמרו לי שעוד תבאנה עדויות לענין. היכן העדידות? (המשך בעמוד 8)

• ביום השבעת המחשלה בדרכה לבית הנשיא. בתח'ת: השרים בנסוב, מאיר, בר' זיל, שפירא, נפתלי ארן, שירית, אשכול, ברי'חודה, בורג (מוסתר), לוז, שרת. **** דייסה בטלננ אפריקאי.**

פן. קול ישראל סירס ללא בושה את הודעי'תיהן, צירף להן פירושים לגלגניים והסברות משיבצות של משרד ראש-הממשלה - כפי שנהג במשך שנים נגד תוגי המורדים ב' שלטון-קבוצת-המנהלים.

מפ'ם ואחדות-העבודה היו חרות-אזניים נגד הגולם שהן עצמן נתנו יד להקימו.

מפלגות אחרי זעזועים רבים

בפיגות שונות בארץ התכוונו השבוע 800 איש לעזוב את בתיהם ולסוע לארבעה ימים לחיפה. היו אלה צירי הועידה הי שלישית של מפלגת הפ'לים המאחדות. בידי כל אחד מהם היה ספרון מכורך בתכלת, ששוא את הכותרת: "מבחני דורנו, מאת מאיר יערי".

ב' 152 עמודיו של הספרון הניח יערי לפני חברי מפלגתו את ראשי-הפרקים של היוון אשר יתקיים בוועידה. כתביו של המנהיג הקשיש, שהוא עדין הכוח הי מחשבתי הראשון במפלגה, פורסמו תחילה בהמשכים בעל-המסחר, שימשו נושא לדיו'ר גם בכל סניפי המפלגה. כך שלמעשה, כא' שר יתחילו הרוינים בוועידה בחיפה, יהיה

• לדברי מזכירות המפלגה מגיע מספרם לטביבות 32 אף, מחם עונים חדשים רביע' מפונגיה.

מחחרת

מה זה ש.ב.? מה זה ש.ב., מי זה ש.ב., מי הוא סוכן ש.ב. ומי ממנה אותו? מי-ן לנו שאיש זה או אחר הוא סוכן ש.ב., מודיע ש.ב., איש ש.ב. או בעל-תפקיד אחר בש.ב.?" שאלות אלה, המטרירות כ.ר למעלה משה את מר' בית תושבי ישראל, נשאלו בשב'ע שעבר בפעם הראשונה בבית-המשפט. השואל: יצ' חק אדרת, סיגורו כסוף-השעיר של עורך-הידין יעקוב חירותי, הגאשם בהנהגת מת' תרת טירוריסטית שזממה למגר בכוח את השלטן במדינת ישראל.

אין בכלל מוסד בשם שירות הבטחון, ני' סה המפקלית החתיק והמנוסה, אחד מטובי המשפטנים במדינה, ושכנע את שירות הי שופטים היושבים בדין. אם ישו מוכד כזה, טען אדרת, הרי אינו בוגדר בשום חוק. "אין אנו יודעים מה הן סמכויותיו, לש' מה הוא קיים, מי ממונה עליו, מה הן זכויותיו ומה הן חובותיו".

אחרי שלוש השופטים שמעו במשך ששה שבועות עשרות עדים, שיותר מבח' אשה שבוועות עשרות עדים, שיותר מבח'